

det for Regeringen væsentlig dette: at sætte en fast Grænse for Forøgelsen af Folketingsmændenes Antal, fordi man mente, hvad altsaa Flertallet slutter sig til, at et meget stort Medlemsantal vilde hvile som en Byrde paa vore Forhandlinger, ikke virke fremmende for dem og altsaa kun være til unyttig Udgift for Landet. Der er ikke noget inkonsekvent i, naar der er Tale om forskellige Bekvemmelighedshensyn, da at afveje det ene mod det andet og lade det ene begrænse det andet.

Saa dvælede det ærede Medlem ved det af ham med flere stillede Underændringsforslag vedrørende Omvalg. Derom har jo Konseilspræsidenten udtalt, at man mente, at Tinget bør staa frit overfor dette Spørgsmaal, naar vi komme til Forhandling om Valgloven, og det er ogsaa Udvalgsflertallets Opfattelse. Hvad mig personlig angaar, har jeg oprindeligt været mere Tilhænger af Tanken om Omvalg, end jeg er nu. Ved de Overvejelser, jeg har haft Lejlighed til at anstille i den sidste Tid, har det vist sig for mig, at der er afgørende Betænkkeligheder. Men da jeg forventer, at Underændringsforslaget bliver taget tilbage, skal jeg ikke komme nærmere ind derpaa. Skulde det mod Forventning ikke blive taget tilbage, skal jeg mere udførligt gøre Rede for, hvorfor jeg ogsaa i Realiteten maa fraaade dette Forslags Vedtagelse.

Det ærede Medlem for Holbæk (Fogtmann) bemærkede, at Tanken med Forslaget jo er, at man skulde begynde med 124 Kredse, og det er rigtigt. Det har ogsaa været Flertallets Mening, selv om der ikke findes nogen bestemt Forskrift derom. Jeg fremhæver med Anerkendelse, at det ærede Medlem erkendte, at de 2 Hensyn, som vi have fremhævet i Betænkningen som dem, der bør tages ved Fordelingen af Folketingskredsene, nemlig de geografiske Forhold og den bestaaende Tilstand, dem bør der ogsaa efter hans Opfattelse tillægges saa stor Vægt, som der kan forenes med Begrebet „omtrent“. Det ærede Medlem ønskede dog, at jeg havde udtalt mig noget mere bestemt om, hvad dette „omtrent“ betyder. Men det staaer jo aldeles bestemt pointeret i Betænkningen. Jeg tror ikke, det ærede Medlem ganske har opfattet, hvad jeg sagde, naar han mener, at „omtrent“ kan være noget gruelig noget, det kan være det dobbelte og efterhaanden blive ganske ubegrænset, — thi det har jeg ikke sagt. Jeg har kun forbeholdt Lovgivningsmagten i Fremtiden

den samme Bevægelighed, som den grundlovgivende Rigsdag tog. Det er jo en Kendsgerning, at de geografiske Forhold kunne selv med det Spillerum frembyde Vanskeligheder. Jeg henviste kun til Eksemplet fra Frankrig for at vise, at der havde man et meget større Spillerum, end der her er Tale om, og det kan jo regnes aldeles minutøst ud, hvor langt Bevægelsesfriheden kan gaa. Tager man det samme Spillerum, som den grundlovgivende Rigsdag havde, vil man med et Gennemsnitstal paa 20,000 kunne gaa ned til lidt over 14,000 og op til ca. 300 over 25,000. Det haaber jeg, det ærede Medlem vil erkende, at det er klart nok. Det er jo meget rigtigt, at det er vilkaarligt, hvilken Virkning man vil tillægge Befolkningstætheden. Derfor har Flertallet klart og bestemt udtalt, hvad det forstaaer derved, indenfor hvilke Grænser dette Hensyn kan og skal tages. Naar det ærede Medlem sagde, at saa vare vi altsaa færdige, nu var der i Grundloven nævnt de to Hensyn: Vælgertallet og Befolkningstætheden, og i Betænkningen var der nævnt to andre Hensyn, nemlig det geografiske Forhold og den bestaaende Valgkredsordning, og dem anerkendte han, men saa kunde der heller ikke blive Tale om andre Hensyn, f. Eks. ikke om Amtsgrænser, saa vil jeg med Hensyn til Amtsgrænserne henvisse til, hvad Indenrigsministeren udtaler i sin Skrivelse til Udvalget, og tilføje, at Flertallet har ikke fundet Anledning til særlig at fremdrage dette Spørgsmaal i Betænkningen. Thi naar man ser hen til den bestaaende Valgkredsordning, vil dette Hensyn jo indeholde Hensynet til Amtsgrænserne, hvor disse ligge til Grund, men at man skulde tage saadanne Hensyn til Amtsgrænserne, at man skulde sige: Tidligere har man afvejet fra Amtsgrænserne paa det og det Punkt, det vil man nu have forandret, det vil der ikke blive Spørgsmaal om. Hvis man vil en Forandring paa dette Punkt, ville andre Hensyn blive gjorte gældende.

Det ærede Medlem anstillede en Beregning over, hvorledes de 123 Folketingskredse vilde være at fordele mellem de forskellige Landsdele, og jeg har intet væsentligt at erindre mod hans Beregning. Han siger, at København og Frederiksberg ville faa 21, Sjælland 25, Bornholm 2 Lolland og Falster 5, Fyn 15 og Jylland 55 Folketingskredse. Jeg er enig i, at Jylland ikke vil kunne faa over 55. Der vil ikke kunne være Tale om at give Jylland mere end 5 ny Kredse, og de andre 5 kunne ikke lægges til andre Steder end